

”Ej pga stor utan pga idiot” Valensmönster hos *pga* på mikrobloggen Twitter

Ylva Byrman
Svenska språket

Flerordsprepositionen *på grund av*, ibland förkortad till *pga*, följs i standardspråket av en nominal rektion. Det vanligaste är att rektionen är en nominalfras, som i exempel 1, och näst vanligast är den är en att-bisats, som i exempel 2:

1. Vi har fått stänga av vattnet där pga en vattenläcka.
2. Att slå sin partner pga att hen skojat om katter är ju faktiskt lite udda.

Men på mikrobloggen Twitter, där skrivutrymmet är begränsat till 140 tecken, har förkortningen *pga* börjat användas på ett mer flexibelt och mindre prepositionsliknande sätt. *Pga* kan följas av en adjektivfras:

3. Missade mitt eget avskedsfika pga klantig.

Det kan också följas av en fullständig sats, som inte inleds av subjunktionen *att* (exempel 4), eller av en elliptisk sats, där antingen bara subjekt (ex 5) eller både subjekt och finit verb (ex 6) saknas:

4. Jag tänker inte gråta ut om detta i media, men jag vill skriva här pga det räcker nu.
5. Min tes: många dricker för mkt under julen pga ser det som sätt att varva ner, förenkla umgänge med släkt osv.
6. Har fått skavsår av jeanssömmen pga sittdansat hela dagen.

I exempel 4–6 fungerar alltså *pga* närmast som en konjunktion eller subjunktion. I satsen efter *pga* har vissa av beläggen huvudsatsordföljd (ex 7), medan andra har bisatsordföljd (ex 8):

7. Min rumsgranne brukar hälsa mig med ett ”tack för skönsången” pga jag kan inte låta bli att sjunga med när jag lyssnar på musik.
8. jag gillar inte FB comments pga jag inte vill att saker postas på min facebook när jag kommenterar en hemsida.

I mitt föredrag analyserar jag denna variation. Med utgångspunkt i autentiska belägg som de åtta exemplen ovan försöker jag teckna en bild av *pga*:s valensmönster på Twitter, alltså av hur innebörden av *pga* ställer vissa villkor eller inger vissa förväntningar på de ord som följer efter. Jag diskuterar också kort *pga*-konstruktionernas acceptabilitet på och utanför Twitter. Skulle man kunna tala om en lokal Twittergrammatik, och hur förhåller den sig i så fall till den allmänna språkkänslan? Går det att dra paralleller till liknande konstruktioner i andra text- och samtalstyper?